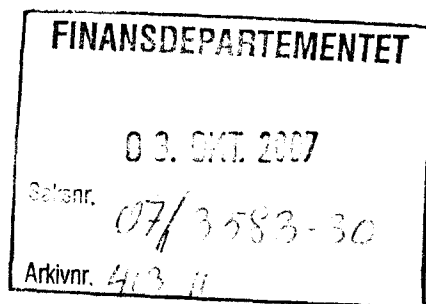

Advokatforeningen

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Også sendt på e-post til postmottak@fin.dep.no

Deres ref: 07/3583
FM IG

Vår ref: #57402v1/th-th

Saksbehandler: Trude Hafslund
th@jus.no T +47 22 03 50 61

02.10.2007

Høringsuttalelse - forslag til forskriftsbestemmelser i verdipapirforskriften om transaksjonsrapportering

Vi viser til departementets høringsbrev av 17. august 2007 vedrørende ovennevnte høring.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettssikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sonderer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som et uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for børs- og verdipapirhandelrett. Lovutvalget består av Knut Bergo (leder), Kim Dobrowen, Bjørn Eirik Hansen, Snorre Haukali og Tonje Vang.

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

Generelle merknader

Kredittilsynets brev berører i annet avsnitt den betydelige kompleksitet som har oppstått på dette rettsfeltet, ved at det nå foreligger to sentrale forskrifter på området; verdipapirforskriften av 29. juni 2007 nr 876 (som endringsforslagene knytter seg til) og Kommisjonsforordningen (1287/2006) som også gjelder som norsk forskrift etter verdipapirforskriften § 15-1.

Det fremstår for oss som uheldig at de to tekstene ikke søkes samordnet i en felles norsk tekst, all den stund siktemålet med verdipapirforskriften er å samle det

tidligere brokete forskriftsverk i en samlet forskrift til vphl.

Pkt 3 Rapporteringspliktige transaksjoner

Kredittilsynet foreslår rapporteringen på børstransaksjonsnivå og ikke sluttседdelnivå, jf. § 10-37 (2). Dette innebærer at det som i forhold til kunden fremstår som en handel (rapporteres i en sluttседdel) vil kunne bli gjenstand for flere separate rapporteringer til Kredittilsynet. Forslaget er motivert av hensynet til et mest mulig effektivt tilsyn, men har også negative sider, ved at det synes å stille betydelige krav til verdipapirforetakenes systemer for rapportering.

Det fremstår imidlertid som noe ufullstendig når Kredittilsynet i høringsnotatets pkt. 2 sier at forordningen gir rom for skjønn med hensyn til avgrensningen av hvilke kjøp- og salgstransaksjoner som skal omfattes av rapporteringsplikten. Vår forståelse er at det er CESRs ambisjon på sikt å etablere lik praksis i medlemsstatene, og at en endelig avklaring vil komme i regi av CESR på nivå 3. I CESRs midlertidige anbefaling CESR/07-301 fremgår at CESRs medlemmer har blitt enige om en midlertidig løsning hva angår transaksjonsbegrepet, i påvente av en endelig vurdering etter at man har ett års erfaring med rapporteringen under MiFID.

På dette punktet savner vi Kredittilsynets vurdering av om man i forslaget går lenger enn den midlertidige løsning som er skissert av CESR, og av de kostnader/konsekvenser det vil få om man må omlegge løsningen etter et eller to år. De tilsynsmessige hensyn Kredittilsynet peker på er vesentlige, men det kunne være en tanke å velge en tilnærming der man oppfylte CESRs midlertidige løsningskrav på enklest mulige måte i påvente av en endelig avklaring, fremfor å fokusere på de tilsynsmessige behov alene.

Pkt 4 Transaksjoner i varederivater

Etter vårt syn gir det liten mening å innføre rapporteringssystemer for varederivater i forkant av en avklaring på europeisk plan av om det blir rapportering av slike transaksjoner. I den grad det ikke blir noen rapportering på europeisk plan, bør det etableres et unntak også i den norske forskriften.

Det er også vesentlig at Kredittilsynet gir markedsaktørene adekvate signaler om hva som er det sannsynlige utfall av denne prosessen.

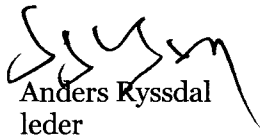
Pkt 5 Kundeidentifikasjon

MiFID og Forordningen stiller ikke krav om kundeidentifikasjon. Også dette er imidlertid et tema for harmoniseringen på nivå 3 i regi av CESR, jf også den midlertidige løsningen bokstav (c).

Etter vårt syn er det her vesentlig at ikke norske myndigheter legger seg på et strengere nivå enn det som blir felles praksis i hele Europa. I den grad CESRs anbefaling åpner for at kundeidentifikasjon ikke gis (eksempelvis ved ordreformidling der et annet verdipapirforetak er "nærmere kunden" i kjeden) så bør de norske reglene ikke stille strengere krav. Vi antar at Kredittilsynet har vurdert dette, og at forskriften § 10-38 er å forstå i tråd med CESRs anbefaling.

Strengere krav på dette feltet kan ha direkte konkurransemessige konsekvenser for de norske verdipapirforetakene (mens de økte kostnader en strengere transaksjonsrapportering mer generelt kan ha, vil ha mer indirekte kostnadmessige konsekvenser).

Vennlig hilsen

Anders Ryssdal
leder